

opusdei.org

"Svaki put kad izvršimo čin vjere, milost nas doseže."

Papa Lav XIV. nastavio je istraživati različita ozdravljenja iz Evandjelja kako bi nam također rekao kako Isus nastavlja biti odgovor na mnoge bolesti našeg vremena.

25.06.2025.

Draga braćo i sestre!

I danas razmišljamo o Isusovim ozdravljenjima kao znaku nade. U njemu je snaga koju i mi možemo

iskusiti kad stupimo u odnos s njegovom Osobom.

Bolest koja je jako raširena u našem vremenu je umor od života: stvarnost nam se čini previše složenom, tegobnom, teško nam je nositi se s njom. I tada se gasimo, postajemo uspavani, u iluziji da će se, kad se probudimo, stvari promijeniti. Ali sa stvarnošću se treba uhvatiti u koštac, a zajedno s Isusom to možemo uspješno učiniti. Ponekad se osjećamo blokiranima osudom onih koji samo gledaju kako da druge etiketiraju.

Čini mi se da se upravo te situacije najbolje ogledaju u ulomku iz Markovog Evanđelja u kojem se isprepliću dvije priče: prva o dvanaestogodišnjoj djevojčici, koja leži bolesna i na umoru je, te druga o ženi koja već dvanaest godina krvari i traži Isusa kako bi ozdravila (usp. *Mk 5, 21-43*).

Između likova tih dviju žena, evanđelist uvodi lik oca djevojčice: on ne ostaje u kući jadikovati zbog kćerine bolesti, nego izlazi i traži pomoć. Iako je nadstojnik sinagoge, ne traži da bude povlašten zbog svog društvenog položaja. Kad treba čekati, ne gubi strpljenje i čeka. A kad mu dolaze reći da mu je kći umrla i da nema smisla više gnjaviti Učitelja, on ne gubi vjeru i nadu.

Razgovor tog oca s Isusom prekida žena koja je bolovala od krvarenja, koja uspijeva prići Isusu i dotaknuti se njegove haljine (r. 27). Ta žena s velikom hrabrošću donosi odluku koja joj mijenja život: svi su joj stalno govorili da se drži podalje, da se ne pokazuje. Osudili su je na to da bude skrivena i odvojena od drugih. Ponekad i mi možemo biti žrtve tuđih osuđivanja, koji nas pokušavaju prikazati u potpuno krivom svjetlu. Tada patimo i ne uspijevamo se toga otarasiti.

Ta žena kreće putem spasenja kad se u njoj rađa vjera da je Isus može ozdraviti: tada pronalazi snagu da izađe i pođe ga tražiti. Želi se dotaknuti barem njegovih skuta.

Isusa je okruživalo mnoštvo te su ga, dakle, mnogi dodirivali, a ipak njima se ništa nije dogodilo. Kad se Isusa, međutim, dotiče ta žena, ona ozdravlja. U čemu je razlika?

Tumačeći taj dio teksta, sveti Augustin – u Isusovo ime – kaže:

„Mnoštvo se natiskuje oko mene, ali me vjera dodiruje“ (*Govor* 243, 2, 2).

Upravo tako: svaki put kad učinimo čin vjere upućen Isusu, uspostavlja se kontakt s njim i iz njega odmah izlazi njegova milost. Ponekad toga mi nismo niti svjesni, ali na tajanstven i stvaran način milost nas dotiče i iznutra polako mijenja naš život.

Možda i danas mnogi prilaze Isusu površno, bez stvarne vjere u njegovu

moć. Gazimo po podovima naših crkava, ali srce je možda negdje drugdje! Ta tiha i bezimena žena pobjeđuje svoje strahove, dotičući Isusovo srce svojim rukama koje su smatrane nečistima zbog bolesti. I odmah osjeća da je ozdravljena. Isus joj kaže: „Kćeri, vjera te tvoja spasila! Pođi u miru“ (Mk 5, 34).

U međuvremenu, tom ocu donose vijest da mu je kći umrla. Isus mu kaže: „Ne boj se! Samo vjeruj!“ (r. 36). Zatim odlazi u njegovu kuću i, vidjevši da svi plaču i nariču, kaže: „Dijete nije umrlo, nego spava“ (r. 39). Potom ulazi u sobu gdje je djevojčica ležala, uzima je za ruku i kaže joj: „Talita kum“, „Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!“ i djevojčica ustaje i počinje hodati (usp. rr. 41-42). Taj Isusov čin nam pokazuje da On ne samo da liječi od svake bolesti, već i budi iz smrti. Za Boga, koji je vječni Život, smrt tijela je

poput sna. Prava smrt je smrt duše:
toga se moramo bojati!

Još jedan detalj: Isus, nakon što je uskrsnuo djevojčicu, kaže roditeljima da joj dadu jesti (usp. r. 43). To je još jedan vrlo konkretan znak Isusove blizine s našim čovječtvom. Ali to možemo shvatiti i u dubljem smislu i zapitati se: kada su naša djeca u krizi i trebaju duhovnu hranu, znamo li im je dati? A kako ćemo to moći ako se sami ne hranimo evanđeljem?

Draga braćo i sestre, u životu postoje trenuci razočaranja i obeshrabrenja, pa čak i iskustva smrti. Učimo od te žene, od tog oca: idimo Isusu: On nas može ozdraviti, može učiniti da ustanemo na novi život. On je naša nada!

.....

hr-hr/article/svaki-put-kad-izvrsimo-
cin-vjere-milost-nas-doseze/
(21.03.2026.)